Contents lists available at Red & River Publications

Uluslararası Avrasya Sosyal Bilimler Dergisi

Dergi Anasayfası: www.rrpubs.com/index.php/ijoess

Research Article/Araştırma Makalesi

Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin girişimcilik ve inovasyon düzeylerinin demografik değişkenler açısından incelenmesi

Filiz Küçükalpelli[1]*, İsmail Varol[2]

[1] *Antrenörlük Bölümü, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Burdur, 15100, Türkiye*
[2] *Yöneticilik Bölümü, Akdeniz Üniversitesi, Antalya, 07000, Türkiye*

Öz

Bu çalışmada spor bilimleri öğrencilerinin inovasyon ve girişimcilik puanları arasındaki ilişki ve bu puanların seçilmiş demografik özelliklere göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir. Kesitsel betimsel tarama deseninde yürütülen çalışmaya Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinden 200 öğrenci (120 erkek, 80 kadın) katılmıştır. Veriler Kişisel Bilgi Formu ile İnovasyon ve Girişimcilik Ölçekleri (Cronbach α sırasıyla 0,954 ve 0,946) kullanılarak toplanmıştır. Sınıf düzeyi, öğrencilerin lisans programında kayıtlı oldukları öğrenim yılı (1.–4. sınıf) olarak tanımlanmıştır. Veriler Pearson korelasyon analizi, bağımsız örneklemler t testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ile çözümlenmiştir. İnovasyon ve girişimcilik puanları arasında güçlü ve pozitif bir ilişki saptanmıştır ($r = 0,76$, $p < 0,001$). Erkek öğrencilerin inovasyon ($p = 0,038$) ve girişimcilik ($p = 0,034$) puanları kadın öğrencilerden yüksektir. Yaş grubu, sınıf düzeyi, spor branşı, girişimcilik bilgisi (öz bildirim) ve aylık gelir değişkenlerine göre anlamlı fark gözlenmemiştir (tüm $p > 0,05$). Bulgular, bu örneklemde inovasyon ve girişimciliğin birbiriyle yakından ilişkili olduğunu ve incelenen demografik özellikler arasında yalnızca cinsiyete göre küçük bir farklılık bulunduğunu göstermektedir; kesitsel desen nedeniyle sonuçlar nedensel olarak yorumlanmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: İnovasyon, girişimcilik, spor bilimleri öğrencileri, demografik değişkenler, girişimcilik eğitimi

Examining the entrepreneurship and innovation levels of faculty of sport sciences students in terms of demographic variables

Abstract

This study examined the relationship between innovation and entrepreneurship scores among sport sciences students and whether these scores differed by selected demographic characteristics. A cross-sectional descriptive survey was conducted with 200 students (120 men, 80 women) from the Faculty of Sport Sciences at Burdur Mehmet Akif Ersoy University. Data were collected using a personal information form and the Innovation and Entrepreneurship Scales (Cronbach's α = 0.954 and 0.946, respectively). Year of study was defined as the undergraduate year in which students were enrolled (1st–4th year). Data were analyzed using Pearson correlation analysis, independent-samples t-tests, and one-way analysis of variance (ANOVA). Innovation and entrepreneurship scores were strongly and positively correlated ($r = 0.76$, $p < 0.001$). Male students had higher innovation ($p = 0.038$) and entrepreneurship ($p = 0.034$) scores than female students. No significant differences were observed by age group, year of study, sport branch, self-reported entrepreneurship knowledge, or monthly income (all $p > 0.05$). The findings show that innovation and entrepreneurship are closely related in this sample and that, among the demographic characteristics examined, only gender was associated with a small difference; given the cross-sectional design, the results should not be interpreted causally.

Keywords: *Innovation, entrepreneurship, sport sciences students, demographic variables, entrepreneurship education*

GİRİŞ

İnovasyon ve girişimcilik, bilgi temelli ekonomilerde bireylerin ve örgütlerin değişime uyum sağlama kapasitesini belirleyen temel yetkinlikler arasında kabul edilmektedir. Schumpeter (1934) girişimciyi yeni ürün, süreç ve pazar bileşimleri yaratarak ekonomik değişimi tetikleyen aktör olarak tanımlarken, Drucker (1985) inovasyonu girişimciliğin özgül aracı olarak nitelendirmiştir. Güncel tanımlarda inovasyon, yeni ya da önemli ölçüde iyileştirilmiş ürün, hizmet veya süreçlerin uygulamaya konulması (OECD/Eurostat, 2018); girişimcilik ise fırsatların keşfedilmesi, değerlendirilmesi ve kullanılması süreci (Shane & Venkataraman, 2000) olarak ele alınmaktadır. Bu iki kavram, birbirini besleyen ve büyük ölçüde örtüşen

*Corresponding author/Sorumlu Yazar
E-mail address/E-posta adresi: filizalpelli.1978@gmail.com (Küçükalpelli F)

https://doi.org/10.70736/ijoess.2287
Received/Gönderim 16 March 2026; Received in revised form/Düzeltme 21 July 2026; Accepted/Kabul 4 September 2026
Available online/Çevrimiçi Erişim 29 September 2026
e-ISSN: 2146-1961/ ©2026 Yazarlar. Lisans Sahibi: Red & River Publications, Rize, Türkiye.
Bu makale, Creative Commons Atıf 4.0 Uluslararası Lisansı (CC BY 4.0) hüküm ve koşulları kapsamında dağıtılan açık erişimli bir eserdir.

bilişsel ve davranışsal eğilimlere dayanmaktadır. Yükseköğretim kurumları bu yetkinliklerin kazandırılmasında kritik bir rol üstlenmektedir. Girişimcilik eğitiminin etkilerine ilişkin meta-analitik ve sistematik derleme bulguları, eğitimin girişimcilik bilgisi, öz-yeterlik ve niyet ile küçük-orta düzeyde fakat tutarlı olumlu ilişkiler gösterdiğini bildirmektedir (Martin vd., 2013; Bae vd., 2014; Nabi vd., 2017). Bununla birlikte, girişimcilik eğitiminin hangi öğrenci gruplarında ve hangi koşullarda daha etkili olduğu hâlâ tartışmalıdır (Kuratko, 2005; Nabi vd., 2017). Bu nedenle farklı disiplinlerdeki öğrencilerin inovasyon ve girişimcilik eğilimlerinin betimlenmesi, eğitim programlarının tasarımı açısından gerekli bir ön adımdır.

Spor endüstrisi, küresel ölçekte hızla büyüyen ve rekabetin yoğunlaştığı bir alan olarak işletmeleri ve bireyleri sürekli yeni stratejiler geliştirmeye zorlamaktadır (Ratten, 2011b). Spor girişimciliği, sporu araç olarak kullanan yeni değer yaratma fırsatlarının belirlenmesi ve kullanılması olarak tanımlanmakta (Hammerschmidt vd., 2022) ve yenilikçilik, yaratıcılık ve risk alma davranışlarına dayanmaktadır (Ratten, 2011a). Spor bağlamında inovasyon ise ürün ve teknolojiyle sınırlı kalmayıp hizmet sunumu, organizasyon ve toplumsal süreçleri kapsayan çok boyutlu bir yapı olarak kavramsallaştırılmaktadır (Tjønndal, 2017). Sistematik derleme ve bibliyometrik çalışmalar, spor yönetiminde girişimcilik ile inovasyonun birbirini tamamlayan ve alandaki değişim, yenilik ve istihdamın temel sürücüleri olan yapılar olduğunu vurgulamaktadır (Pellegrini vd., 2020; Lara-Bocanegra vd., 2022; Hammerschmidt vd., 2024).

Spor bilimleri fakültelerinde öğrenim gören öğrenciler bu bağlamda özel bir öneme sahiptir. Spor sektörünün girişimci becerilere sahip iş gücüne yönelik talebi artmakta ve spor bilimleri öğrencilerinde girişimci kapasitelerin geliştirilmesinin gerekliliği vurgulanmaktadır (Jones & Jones, 2014; González-Serrano vd., 2017). Uluslararası bulgular, spor bilimleri öğrencilerinin girişimciliğe yönelik genel olarak olumlu tutumlara sahip olduğunu, ancak bu tutumların cinsiyet gibi bireysel değişkenlere göre farklılaşabildiğini göstermektedir (González-Serrano vd., 2021). Girişimcilik eğitiminin spor bölümü öğrencilerinin girişimcilik psikolojisi ile olumlu yönde ilişkili olduğuna dair kanıtlar da mevcuttur (Liu vd., 2021). Buna karşın spor girişimciliği alanı, hızla büyümesine rağmen ampirik çalışmaların sınırlılığı ve kavramsal parçalılık ile karakterize edilmektedir (González-Serrano vd., 2020a; González-Serrano vd., 2020b). İlgili çalışmalar incelendiğinde üç ayrı odak dikkat çekmektedir. Birincisi, inovasyon ile girişimcilik arasındaki ilişki Türkiye'de çoğunlukla çalışan örneklemlerinde incelenmiştir: bu çalışmada kullanılan ölçeklerle 200 kamu çalışanı üzerinde yürütülen araştırmada inovasyon algısı ile girişimcilik tutumu arasında güçlü bir ilişki bildirilmiş (Tekin vd., 2018), spor sektörü çalışanlarında ise iki yapı birlikte ele alınmıştır (Buyrukoğlu vd., 2023). İkincisi, spor bilimleri öğrencilerine yönelik çalışmalar genellikle girişimcilik eğilimi veya niyetine odaklanmış ve inovasyon düzeyini aynı örneklemde ölçmemiştir (Karataş, 2018; González-Serrano vd., 2021). Üçüncüsü, girişimcilik eğitimine ilişkin meta-analizler girişimcilik niyeti ve girişimcilikle ilgili beşerî sermaye çıktılarına odaklanmış, inovasyon düzeyini ayrı bir çıktı olarak değerlendirmemiştir (Bae vd., 2014; Martin vd., 2013). Dolayısıyla bu araştırma kapsamında incelenen literatürde, inovasyon ve girişimciliğin spor bilimleri öğrencilerinde aynı ölçme araçlarıyla eş zamanlı olarak ölçüldüğü, iki yapı arasındaki ilişkinin bu grupta sınandığı ve her iki puanın aynı demografik değişkenlere göre birlikte karşılaştırıldığı bir çalışma belirlenmemiştir. Kamu çalışanlarında bildirilen güçlü ilişkinin, mesleki deneyimi henüz sınırlı olan ve kariyer tercihlerini şekillendirme aşamasındaki öğrencilerde de gözlenip gözlenmediği bu nedenle açık bir sorudur. Bu boşluğun ele alınması hem bilimsel hem de uygulamalı açıdan önem taşımaktadır. Spor bilimleri mezunlarının kariyer seçenekleri arasında antrenörlük, spor yöneticiliği ve rekreasyon gibi alanlarda kendi işini kurmak ya da yeni hizmet modelleri geliştirmek de yer almaktadır; spor sektörünün girişimci becerilere sahip iş gücüne yönelik talebi bu seçeneklerin önemini artırmaktadır (Jones & Jones, 2014; González-Serrano vd., 2017). Öğrencilerin inovasyon ve girişimcilik düzeylerinin ve bu düzeylerin hangi öğrenci gruplarında farklılaştığının betimlenmesi, spor bilimleri programlarında girişimcilik ve inovasyon içeriklerinin hangi öğrencilere ve öğrenim sürecinin hangi aşamasına yönelik planlanacağına ilişkin veriye dayalı bir başlangıç noktası sağlayabilir. Ayrıca iki yapının aynı örneklemde birlikte ele alınması, spor endüstrisinde yenilikçi davranış ile girişimcilik eğilimi arasındaki ilişkinin görece erken bir kariyer evresinde incelenmesine olanak tanımaktadır.

Bu araştırmanın amacı, bir devlet üniversitesinin Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin inovasyon ve girişimcilik düzeylerini belirlemek; bu düzeylerin cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi, spor branşı, girişimcilik bilgisine sahip olma durumu ve aylık gelir değişkenlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını ve inovasyon ile girişimcilik puanları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bu çalışmada inovasyon ve girişimcilik düzeyleri, ilgili ölçeklerden elde edilen madde ortalaması puanlarıyla; girişimcilik bilgisi ise katılımcıların girişimcilik konusunda bilgi sahibi olup olmadıklarına ilişkin evet/hayır biçimindeki öz bildirimleriyle tanımlanmıştır. Bu doğrultuda şu araştırma sorularına yanıt aranmıştır: (1) Öğrencilerin inovasyon ve girişimcilik puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır? (2) İnovasyon ve girişimcilik puanları cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi, spor branşı, girişimcilik bilgisi ve aylık gelir değişkenlerine göre anlamlı biçimde farklılaşmakta mıdır?

YÖNTEM

Araştırma deseni

Bu araştırma, nicel araştırma yaklaşımı içinde kesitsel ve betimsel tarama modelinde tasarlanmıştır (Karasar, 2009). Tarama modeli, mevcut durumun olduğu gibi betimlenmesini ve değişkenler arasındaki ilişkilerin ortaya konmasını amaçlar; bu yönüyle öğrencilerin inovasyon ve girişimcilik düzeylerinin belirlenmesi ve bu düzeylerin demografik değişkenlere göre karşılaştırılması amacına uygundur. Veriler tek bir zaman noktasında toplandığından araştırma, değişkenler arasında ilişkisel bulgular sunmakta; nedensel çıkarımlara olanak tanımamaktadır.

Katılımcılar

Araştırmanın evrenini Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmaya, olasılıklı olmayan kolayda örnekleme yöntemiyle ulaşılan toplam 200 öğrenci dahil edilmiştir. Örneklem büyüklüğünün istatistiksel duyarlılığını değerlendirmek amacıyla N = 200, iki yönlü α = 0.05 ve 1-β = 0,80 parametreleri temel alınarak gerçekleştirilen duyarlılık analizi, Pearson korelasyon analizi için yaklaşık r = 0,20 düzeyindeki ilişkilerin saptanmasına olanak sağlayan bir örneklem büyüklüğüne ulaşıldığını göstermiştir. Bu nedenle çalışma, küçük-orta büyüklükteki korelasyonların belirlenmesi açısından yeterli istatistiksel duyarlılığa sahiptir. Sınıf düzeyi, öğrencilerin lisans programında kayıtlı oldukları öğrenim yılını (1., 2., 3. ve 4. sınıf) ifade etmektedir. Katılımcıların %60'ı erkek (n = 120), %40'ı kadındır (n = 80); en kalabalık yaş grubu 21–23 yaş (%30,5), en kalabalık sınıf düzeyi 1. sınıftır (%27.5). Katılımcıların %46'sı girişimcilik bilgisine sahip olduğunu, %41'i aylık gelirinin asgari ücretin üzerinde olduğunu bildirmiştir. Katılımcıların demografik özelliklerine ilişkin ayrıntılı dağılım Tablo 1'de sunulmuştur.

Veri toplama araçları

Kişisel Bilgi Formu: Araştırmacılar tarafından hazırlanan form, katılımcıların cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi, spor branşı, girişimcilik bilgisine sahip olma durumu ve aylık gelir düzeyini belirlemeye yönelik altı sorudan oluşmaktadır.

İnovasyon ve Girişimcilik Ölçekleri: Öğrencilerin inovasyon ve girişimcilik düzeylerinin belirlenmesinde, Tekin ve diğerleri (2018) tarafından kullanılan İnovasyon ve Girişimcilik Ölçeklerinden yararlanılmıştır. İnovasyon Ölçeği Yapar (2015), Girişimcilik Ölçeği ise Naktiyok (2004) temelli olarak Tekin ve diğerleri (2018) tarafından kullanılmıştır. Her iki ölçek de 15 maddeden oluşmakta ve maddeler 5'li Likert tipi derecelendirme ile 1 = Kesinlikle katılmıyorum ile 5 = Kesinlikle katılıyorum arasında yanıtlanmaktadır. Bu çalışmada ölçek puanları madde başına ortalama puan biçiminde raporlanmış olup, yüksek puanlar daha yüksek inovasyon ve girişimcilik düzeyini göstermektedir. Her iki ölçek için toplam puan, 15 maddeye verilen yanıtların aritmetik ortalaması alınarak hesaplanmıştır (olası aralık: 1–5); bu çalışmada alt boyut puanları kullanılmamıştır. Tekin ve diğerleri (2018), Cronbach alfa iç tutarlılık katsayılarını İnovasyon Ölçeği için 0,940, Girişimcilik Ölçeği için 0,950 olarak bildirmiştir. Bu araştırmada ise Cronbach alfa katsayıları sırasıyla 0,954 ve 0,946 olarak hesaplanmış ve her iki ölçeğin de mevcut örneklemde yüksek düzeyde iç tutarlılığa sahip olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte, ölçeklerin spor bilimleri öğrencilerinden oluşan bu örneklemde yapı geçerliğine ilişkin ek bir psikometrik analiz gerçekleştirilmemiştir; bu husus araştırmanın sınırlılıkları kapsamında değerlendirilmiştir.

Veri toplama süreci

Veriler karma yöntem yoluyla toplanmıştır. Katılımcılara araştırmanın amacı ve kapsamı hakkında bilgi verilmiş, araştırmaya katılım gönüllülük esasına dayandırılmıştır. Bilgilendirilmiş onamın yazılı onam formu ve çevrimiçi onay kutusu kullanılarak alınmıştır. Veri toplama sürecinde öncelikle araştırmacılar tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu, ardından İnovasyon ve Girişimcilik Ölçekleri uygulanmıştır. Ölçme araçları tüm katılımcılara aynı sıra ve yönerge doğrultusunda sunulmuş, elde edilen veriler yalnızca bilimsel amaçlarla değerlendirilmiştir. Araştırma, Helsinki Bildirgesi'nde yer alan etik ilkelere uygun olarak yürütülmüştür.

Verilerin analizi

Veriler SPSS 25.0 (IBM Corp., Armonk, NY, ABD) programı ile analiz edilmiştir. Veri setinin analiz öncesi incelemesinde puanların dağılımı çarpıklık ve basıklık katsayıları kullanılarak değerlendirilmiştir. Puanların dağılımı çarpıklık ve basıklık katsayıları ile değerlendirilmiş; katsayıların -2 ile +2 aralığında yer alması normal dağılım varsayımının karşılandığı biçiminde yorumlanmış ve parametrik testler kullanılmıştır (George & Mallery, 2010). Ölçeklerin iç tutarlılığı Cronbach alfa katsayısı ile incelenmiştir. Tanımlayıcı istatistikler (frekans, yüzde, ortalama, standart sapma) hesaplanmıştır. İnovasyon ve girişimcilik puanlarının iki kategorili değişkenlere (cinsiyet, girişimcilik bilgisi) göre karşılaştırılmasında bağımsız örneklemler t-testi; ikiden fazla kategorili değişkenlere (yaş grubu, sınıf düzeyi, spor branşı, aylık gelir) göre karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. ANOVA sonuçları F istatistiği, serbestlik dereceleri ve kesin p değerleriyle birlikte raporlanmıştır; anlamlı ANOVA sonucu elde edilmediğinden çoklu karşılaştırma (post hoc) analizine gerek duyulmamıştır. Etki büyüklükleri, bağımsız örneklemler t-testleri için Cohen's d ve tek yönlü varyans analizleri için eta-kare (η^2) kullanılarak hesaplanmıştır. İnovasyon ile girişimcilik puanları arasındaki ilişki Pearson korelasyon katsayısı ile incelenmiştir. Tüm testler iki yönlü olarak yürütülmüş ve anlamlılık düzeyi α = 0,05 olarak belirlenmiştir.

BULGULAR

Katılımcıların demografik özelliklerine ilişkin frekans ve yüzde dağılımları Tablo 1'de sunulmuştur. Katılımcıların çoğunluğu erkek (%60) olup yaş grupları, sınıf düzeyleri ve spor branşları arasında görece dengeli bir dağılım bulunmaktadır. Katılımcıların %54'ü girişimcilik bilgisine sahip olmadığını, %41'i aylık gelirinin asgari ücretin üzerinde olduğunu bildirmiştir.

Ölçeklere ilişkin tanımlayıcı istatistikler ve iç tutarlılık katsayıları Tablo 2'de sunulmuştur. Her iki ölçekte de puan ortalamaları ölçek orta noktasının (3.00) üzerindedir ve Cronbach α katsayıları 0,90'ın üzerindedir. İnovasyon ile girişimcilik puanları arasında pozitif ve güçlü bir ilişki gözlenmiştir (r = 0,76, p < 0,001; Tablo 2).

Tablo 1. Katılımcıların demografik özellikleri (N = 200)

Değişken	Grup	*n*	%
Cinsiyet	Erkek	120	60,0
	Kadın	80	40,0
Yaş grubu	20 yaş	52	26,0
	21–23 yaş	61	30,5
	24–26 yaş	48	24,0
	27 yaş ve üzeri	39	19,5
Sınıf düzeyi	1. sınıf	55	27,5
	2. sınıf	50	25,0
	3. sınıf	48	24,0
	4. sınıf	47	23,5
Spor branşı	Futbol	48	24,0
	Basketbol	52	26,0
	Voleybol	50	25,0
	Hentbol	50	25,0
Girişimcilik bilgisi	Var	92	46,0
	Yok	108	54,0
Aylık gelir	Asgari ücretin altında	48	24,0
	Asgari ücret düzeyinde	70	35,0
	Asgari ücretin üzerinde	82	41,0

Not. n = frekans; % = yüzde. Sınıf düzeyi, öğrencilerin lisans programında kayıtlı oldukları öğrenim yılını ifade etmektedir. Yaş grupları 20 yaş ve altı, 21–23 yaş, 24–26 yaş ve 27 yaş ve üzeri olarak sınıflandırılmıştır.

Tablo 2. İnovasyon ve girişimcilik ölçeklerine ilişkin tanımlayıcı istatistikler, dağılım göstergeleri ve iç tutarlılık katsayıları ile iki ölçek arasındaki korelasyon (N = 200)

Ölçek	Madde sayısı	*N*	Ort.	SS	Çarpıklık	Basıklık	Cronbach α
İnovasyon	15	200	3,87	0,70	-0,20	-0,80	0,954
Girişimcilik	15	200	3,93	0,66	-0,42	-0,31	0,946
İnovasyon – Girişimcilik Pearson korelasyonu: $r = 0,76$, $p < 0,001$							

Not. Ort. = ortalama; SS = standart sapma; α = Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı; r = Pearson korelasyon katsayısı; p = anlamlılık düzeyi. Puanlar 1–5 aralığındadır; yüksek puanlar daha yüksek inovasyon ve girişimcilik düzeyini gösterir.

İnovasyon ve girişimcilik puanlarının demografik değişkenlere göre karşılaştırılması Tablo 3'te sunulmuştur. Erkek öğrencilerin inovasyon (erkek: Ort. = 3,97; kadın: Ort. = 3,76; $t(198) = 2,090$, $p = 0,038$, Cohen's $d = 0,30$) ve girişimcilik (erkek: Ort. = 4,00; kadın: Ort. = 3.79; $t(198) = 2,138$, $p = 0,034$, Cohen's $d = 0,31$) puanları kadın öğrencilerden yüksektir. Her iki farklılığa ilişkin etki büyüklükleri küçük düzeydedir. Girişimcilik bilgisine sahip olduğunu belirten öğrencilerin ortalamaları sayısal olarak daha yüksek olmakla birlikte bu farklar istatistiksel olarak anlamlı değildir (inovasyon: $p = 0,236$, Cohen's $d = 0,17$; girişimcilik: $p = 0,120$, Cohen's $d = 0,22$). Sınıf düzeyi açısından hem inovasyon hem de girişimcilik puanlarında üst sınıflara doğru sayısal bir artış görülmesine karşın, gruplar arasındaki farklılıklar istatistiksel olarak anlamlı değildir (inovasyon: $F(3, 196) = 1,000$, $p = 0,394$, $\eta^2 = 0,015$; girişimcilik: $F(3, 196) = 1,246$, $p = 0,294$, $\eta^2 = 0,019$). Yaş grubu, spor branşı ve aylık gelir değişkenlerine göre de inovasyon ve girişimcilik puanlarında anlamlı farklılık saptanmamıştır (tüm $p \geq 0,650$ ve $\eta^2 \leq 0,008$; Tablo 3).

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırmada Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin inovasyon ve girişimcilik düzeyleri belirlenmiş ve bu düzeylerin altı demografik değişkene göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir. Öne çıkan bulgular şunlardır: (a) inovasyon ile girişimcilik puanları arasında güçlü ve pozitif bir ilişki vardır; (b) erkek öğrencilerin her iki ölçekteki puanları kadın öğrencilerden yüksektir; (c) yaş grubu, sınıf düzeyi, spor branşı, girişimcilik bilgisi ve aylık gelir değişkenlerine göre anlamlı fark gözlenmemiştir. Aşağıda bu bulgular ilgili literatür ışığında ele alınmaktadır.

İnovasyon ile girişimcilik puanları arasındaki güçlü ilişki (r = 0,76), iki yapının ortak varyansının yaklaşık %58 olduğunu göstermektedir. Bu bulgu, aynı ölçme araçlarının kullanıldığı ve 200 kamu çalışanıyla yürütülen çalışmada inovasyon algısı ile girişimcilik tutumu arasında bildirilen güçlü ilişkiyle (Tekin vd., 2018) ve inovasyonun girişimciliğin ayrılmaz bir bileşeni olduğunu vurgulayan kuramsal çerçevelerle (Drucker, 1985; Hammerschmidt vd., 2024) uyumludur. Spor kulüpleri örnekleminde girişimci yetkinliklerin inovasyonu yordadığını gösteren bulgular da (Mohammadkazemi vd., 2016) bu ilişkiyi desteklemektedir. Bununla birlikte ilişkinin büyüklüğü, iki ölçeğin kısmen örtüşen içerikleri ve aynı kaynaktan öz bildirimle toplanmış olmaları nedeniyle ortak yöntem varyansından da etkilenmiş olabilir; ölçeklerin ayrışma geçerliğinin ileri analizlerle test edilmesi gerekmektedir.

Tablo 3. İnovasyon ve girişimcilik puanlarının demografik değişkenlere göre karşılaştırılması (N = 200)

Değişken	Grup	n	İnovasyon Ort. ± SS	t/F	p	Etki büyüklüğü	Girişimcilik Ort. ± SS	t/F	p	Etki büyüklüğü
Cinsiyet	Erkek	120	3,97 ± 0,68	2,090	0,038*	d = 0,30	4.00 ± 0,66	2,138	0,034*	d = 0,31
	Kadın	80	3,76 ± 0,72				3.79 ± 0,71			
Yaş grubu	20 yaş	52	3,79 ± 0,71	0,539	0,656	η^2 = 0,008	3.84 ± 0,69	0,549	0,650	η^2 = 0,008
	21–23 yaş	61	3,83 ± 0,68				3.90 ± 0,65			
	24–26 yaş	48	3,88 ± 0,73				3.95 ± 0,66			
	27 yaş ve üzeri	39	3,97 ± 0,70				4.01 ± 0,63			
Sınıf düzeyi	1. sınıf	55	3,78 ± 0,69	1,000	0,394	η^2 = 0,015	3.81 ± 0,68	1,246	0,294	η^2 = 0,019
	2. sınıf	50	3,85 ± 0,72				3.89 ± 0,65			
	3. sınıf	48	3,92 ± 0,70				3.97 ± 0,66			
	4. sınıf	47	4,01 ± 0,68				4.05 ± 0,64			
Spor branşı	Futbol	48	3,85 ± 0,70	0,042	0,988	η^2 = 0,001	3.91 ± 0,67	0,037	0,990	η^2 = 0,001
	Basketbol	52	3,88 ± 0,73				3.94 ± 0,65			
	Voleybol	50	3,87 ± 0,69				3.92 ± 0,68			
	Hentbol	50	3,90 ± 0,72				3.95 ± 0,66			
Girişimcilik bilgisi	Var	92	3,94 ± 0,69	1,188	0,236	d = 0,17	4.02 ± 0,66	1,563	0,120	d = 0,22
	Yok	108	3,82 ± 0,73				3.87 ± 0,69			
Aylık gelir	Asgari ücretin altında	48	3,81 ± 0,72	0,404	0,668	η^2 =0,004	3.87 ± 0,69	0,313	0,732	η^2 = 0,003
	Asgari ücret düzeyinde	70	3,85 ± 0,71				3.90 ± 0,67			
	Asgari ücretin üzerinde	82	3,92 ± 0,70				3.96 ± 0,65			

Not. Ort. = ortalama; SS = standart sapma; t = bağımsız örneklemler t testi istatistiği (sd = 198); F = tek yönlü varyans analizi istatistiği (yaş grubu, sınıf düzeyi ve spor branşı için sd = 3, 196; aylık gelir için sd = 2, 197); p = iki yönlü anlamlılık düzeyi; Cohen's d = bağımsız örneklemler t testleri için etki büyüklüğü; η^2 = tek yönlü varyans analizleri için eta-kare etki büyüklüğü. p < 0,05.

Cinsiyete ilişkin bulgu, erkek öğrencilerin inovasyon (erkek: Ort. = 3.97; kadın: Ort. = 3.76) ve girişimcilik (erkek: Ort. = 4.00; kadın: Ort. = 3.79) puanlarının kadın öğrencilerden yüksek olduğunu göstermektedir (Tablo 3). Bu sonuç, spor bilimleri öğrencilerinde erkeklerin girişimciliğe daha fazla ilgi duyduğu ve girişimci becerilerine daha fazla güvendiğini bildiren çalışmayla (González-Serrano vd., 2021) ve üniversite öğrencilerinde girişimcilik öz-yeterliği ile niyetinde cinsiyet farklılıklarını ortaya koyan araştırmalarla (Zhao vd., 2005; Wilson vd., 2007; Shinnar vd., 2012) uyumludur. Kadın girişimciliği literatürü de girişimcilikle ilgili tutum ve fırsat algılarında cinsiyete bağlı farklılıkların sürdüğünü göstermektedir (Poggesi vd., 2016). Öte yandan, Türkiye'de üniversite ve meslek lisesi öğrencileriyle yürütülen bazı çalışmalarda (Yılmaz & Sünbül, 2009; Bilge & Bal, 2012), spor sektörü çalışanlarında (Buyrukoğlu vd., 2023) ve girişimcilik eğitimine yönelik tutumlarda (Shinnar vd., 2009) cinsiyet farkı bulunmamış; Çermik ve Şahin (2015) öğretmen adaylarında cinsiyet farkının yalnızca bazı alt boyutlarda ortaya çıktığını bildirmiştir. Bu tutarsızlık, cinsiyet farklılıklarının örnekleme, kültürel bağlama ve kullanılan ölçme aracına duyarlı olduğunu düşündürmektedir. Mevcut çalışmada gözlenen fark istatistiksel olarak anlamlı olmakla birlikte mutlak büyüklük olarak küçüktür (her iki ölçekte yaklaşık 0,2 puan) ve pratik önemi sınırlı olabilir. Literatürde bu tür farklar için toplumsal cinsiyet rolleri ve girişimci rol modellerine erişim gibi sosyalleşme temelli açıklamalar önerilmektedir (Wilson vd., 2007); ancak bu değişkenler bu çalışmada ölçülmediğinden söz konusu açıklamalar yalnızca olası yorumlar olarak değerlendirilmeli ve gelecekteki çalışmalarda doğrudan sınanmalıdır.

Sınıf düzeyine göre inovasyon ve girişimcilik puanlarında anlamlı fark gözlenmemiştir. Ortalamalar 1. sınıftan 4. sınıfa doğru sayısal olarak yükselme eğiliminde olsa da bu örüntü istatistiksel anlamlılığa ulaşmadığından bir eğilim olarak yorumlanmamalıdır. Bu bulgu, Türkiye'de üniversite öğrencileriyle yürütülen ve sınıf düzeyine göre anlamlı fark bildirmeyen çalışmalarla (Doğaner & Altunoğlu, 2010; Eroğlu & Avcı, 2021) uyumludur. Buna karşın girişimcilik eğitimine ilişkin meta-analitik bulgular, eğitim ile girişimcilik çıktıları arasında küçük fakat anlamlı ilişkiler bildirmektedir: Martin ve diğerleri (2013) 42 bağımsız örneklemde (N = 16,657) girişimcilik eğitimi ile girişimcilikle ilgili beşerî sermaye varlıkları arasında rw = 0,217, girişimcilik çıktıları arasında ise rw = 0,159 düzeyinde ilişki saptamıştır; Bae ve diğerleri (2014) ise 73 çalışmayı (N = 37,285) kapsayan meta-analizde girişimcilik eğitimi ile girişimcilik niyeti arasında küçük fakat anlamlı bir korelasyon bulmuş, ancak eğitim öncesi niyet kontrol edildiğinde bu ilişkinin anlamlı olmadığını bildirmiştir (ayrıca bkz. Souitaris vd., 2007; Raposo & do Paço, 2011; Fayolle & Gailly, 2015). Sınıf düzeyi, girişimcilik eğitimine maruz kalmanın doğrudan bir göstergesi değildir; programda girişimcilik içeriğinin kapsamı ve hangi sınıflarda verildiği bu çalışmada bilinmediğinden, mevcut bulgunun söz konusu literatürle doğrudan karşılaştırılması sınırlıdır. Girişimcilik bilgisine sahip olduğunu belirten öğrencilerin ortalamaları da sayısal olarak daha yüksek olmakla birlikte fark anlamlı değildir. Bu sonuç, girişimcilik eğitiminin spor bölümü öğrencilerinin girişimcilik psikolojisiyle olumlu ilişkisini (Liu vd., 2021) ve deneyimin girişimcilik niyetiyle ilişkili demografik etkenler arasında en güçlüsü olduğunu (Uddin vd., 2016) bildiren çalışmalardan farklıdır. Bu farklılık, girişimcilik

bilgisinin bu çalışmada tek maddelik evet/hayır öz bildirimiyle ölçülmesi ve bilginin düzeyi ile kaynağının ayrıştırılmamasıyla ilişkili olabilir; bu tür kaba bir ölçüm, gruplar arasındaki olası farkların saptanmasını güçleştirebilir.

Yaş, spor branşı ve aylık gelir değişkenlerine göre anlamlı fark bulunmaması, demografik değişkenlerin girişimcilik eğilimlerini açıklamadaki katkısının genel olarak sınırlı ve tutarsız olduğunu gösteren derleme bulgularıyla (Liñán & Fayolle, 2015) uyumludur. Yaş bulgusu, spor sektörü çalışanlarında yaş değişkeninin anlamlı bir farklılık yaratmadığını bildiren çalışmayla (Buyrukoğlu vd., 2023) benzerlik göstermektedir; bu çalışmadaki yaş aralığının dar olması da (öğrenciler) yaşa bağlı farkların ortaya çıkma olasılığını azaltmış olabilir. Spor branşı açısından, incelenen dört branşın tamamının takım sporu olması ve benzer antrenman ve eğitim kültürlerini paylaşması, branşlar arasında inovasyon ve girişimcilik eğilimi bakımından fark beklenmesi için kavramsal bir gerekçe sunmamaktadır; literatürde branş temelli farklılıklara ilişkin doğrudan bir kanıt da bulunmamaktadır. Buyrukoğlu ve diğerleri (2023) tarafından bildirilen inovasyon farklılıkları spor branşına değil, sektördeki mesleki role (antrenör, yönetici vb.) ilişkindir ve bu çalışmadaki branş değişkeniyle doğrudan karşılaştırılamaz. Aylık gelir açısından, en yüksek ortalamalar asgari ücretin üzerinde gelir bildiren grupta gözlenmekle birlikte gelir grupları arasındaki farklar anlamlı değildir (inovasyon: $F(2, 197) = 0{,}404$, $p = 0{,}668$; girişimcilik: $F(2, 197) = 0{,}313$, $p = 0{,}732$). Bu sonuç, gelirin inovasyon ve girişimcilik puanlarıyla ilişkili olmadığı biçiminde kesin olarak yorumlanmamalıdır: gelir yalnızca asgari ücrete göre üç geniş kategoriyle ve öz bildirim yoluyla ölçülmüştür; ayrıca küçük farkları saptamaya yönelik bir güç analizi raporlanmadığından küçük etkilerin gözden kaçmış olma olasılığı dışlanamaz. Bulgu, demografik değişkenlerin katkısının sınırlı ve tutarsız olduğunu bildiren derleme bulgularıyla (Liñán & Fayolle, 2015) birlikte değerlendirilmelidir.

Bulgular bir bütün olarak değerlendirildiğinde, bu örneklemde inovasyon ve girişimciliğin birbiriyle yakından ilişkili olduğu, incelenen demografik özellikler arasında ise yalnızca cinsiyete göre küçük bir farklılık bulunduğu görülmektedir. Spor sektörünün girişimci becerilere sahip mezunlara yönelik talebi (Jones & Jones, 2014; González-Serrano vd., 2017) ve spor yönetiminde inovasyon ile girişimciliğin birlikte ele alınması gerekliliği (Hammerschmidt vd., 2024) dikkate alındığında, bu sonuçlar iki yapının spor bilimleri eğitim programlarında birlikte ele alınmasının tartışılmasına katkı sunabilir. Ancak araştırmanın kesitsel ve tek merkezli deseni nedeniyle bu çıkarımlar nedensel değil ilişkisel niteliktedir.

Sonuç

Bu araştırmada spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin inovasyon ve girişimcilik düzeyleri, iki yapı arasındaki ilişki ve bu düzeylerin seçilmiş demografik değişkenlere göre farklılaşması incelenmiştir. Öğrencilerin inovasyon ve girişimcilik puanları güçlü ve pozitif biçimde ilişkilidir. Erkek öğrencilerin her iki ölçekteki puanları kadın öğrencilerden yüksektir; ancak bu fark küçüktür. Yaş grubu, sınıf düzeyi, spor branşı, girişimcilik bilgisi ve aylık gelir değişkenlerine göre anlamlı fark gözlenmemiştir. Bu sonuçlar, spor bilimleri programlarında girişimcilik ve inovasyon içeriklerinin birlikte planlanabileceğini ve bu içeriklere kadın öğrencilerin katılımının izlenmesinin yararlı olabileceğini düşündürmektedir. Kesitsel ve tek merkezli desen nedeniyle bulgular ilişkisel niteliktedir; sonuçların başka kurumlara genellenebilmesi için çok merkezli ve boylamsal çalışmalara gereksinim vardır.

Uygulamaya yönelik çıkarımlar

Bu çalışmanın bulguları, kanıta dayalı kesin öneriler olarak değil, bulgularla uyumlu ve ileride etkililiği test edilmesi gereken uygulama çıkarımları olarak değerlendirilmelidir. İnovasyon ve girişimcilik puanları arasındaki güçlü ilişki, spor bilimleri fakültelerinde bu iki alana yönelik içeriklerin birbirinden bağımsız dersler yerine bütünleşik biçimde planlanmasının değerlendirilebileceğini düşündürmektedir. Bu kapsamda (a) spor işletmeciliği, spor teknolojileri ve etkinlik yönetimi gibi alanlarda proje tabanlı öğrenme uygulamaları; (b) öğrencilerin iş fikri geliştirme, iş modeli tasarlama ve sunma deneyimi kazanmasını sağlayan girişimcilik atölyeleri ve yarışmaları; (c) üniversite teknoloji transfer ofisleri ve kuluçka merkezleriyle iş birliği yoluyla girişim ekosistemine erişim; (d) işletme, mühendislik ve tasarım gibi disiplinlerle disiplinler arası ortak dersler ve projeler; (e) spor sektöründeki girişimcilerle mentorluk programları düşünülebilir. Cinsiyete göre gözlenen küçük fark, bu uygulamalara kadın öğrencilerin katılımının izlenmesinin ve gerektiğinde desteklenmesinin yararlı olabileceğini düşündürmektedir. Sınıf düzeyine ve girişimcilik bilgisine göre anlamlı fark gözlenmemesi ise programdaki girişimcilik içeriklerinin kapsamının ve zamanlamasının ayrıca değerlendirilmesini gerektirebilir. Bu önerilerin etkililiği, uygulama öncesi-sonrası ölçümler içeren tasarımlarla değerlendirilmelidir.

Güçlü yönler ve sınırlılıklar

Araştırmanın güçlü yönleri arasında inovasyon ve girişimciliğin aynı örneklemde eş zamanlı olarak incelenmesi, her iki ölçeğin bu örneklemde yüksek iç tutarlılık göstermesi, örneklemin sınıf düzeyi ve spor branşı bakımından görece dengeli dağılması ve spor bilimleri öğrencilerine odaklanan sınırlı Türkçe literatüre katkı sağlaması sayılabilir.

Bununla birlikte araştırmanın önemli sınırlılıkları bulunmaktadır. Birincisi, veriler tek bir üniversiteden ve olasılıklı olmayan bir örnekleme yöntemiyle toplanmıştır; bulguların Türkiye'deki tüm spor bilimleri öğrencilerine genellenmesi mümkün değildir. İkincisi, kesitsel desen nedensel çıkarımlara izin vermemektedir; gözlenen ilişki ve grup farklılıkları nedensel olarak yorumlanamaz. Üçüncüsü, tüm veriler öz bildirime dayanmaktadır ve sosyal beğenirlik ile ortak yöntem varyansından etkilenmiş olabilir (Podsakoff vd., 2003); inovasyon ile girişimcilik arasındaki yüksek korelasyon kısmen bu kaynaktan beslenmiş olabilir. Dördüncüsü, kullanılan ölçekler çalışan örnekleminde kullanılmış araçlardır ve spor bilimleri öğrencilerinde yapı geçerliğine ilişkin kanıt sunulmamıştır. Beşincisi, girişimcilik bilgisi tek bir evet/hayır sorusuyla ölçülmüştür ve bilginin düzeyi ya da kaynağı (ders, deneyim vb.) ayrıştırılmamıştır. Altıncısı, etki büyüklükleri

raporlanmamıştır ve örneklem büyüklüğüne ilişkin önceden yapılmış bir güç analizi sunulmamıştır; bu nedenle küçük farkların saptanamamış olma olasılığı dışlanamaz. Son olarak, incelenen değişkenler sınırlı sayıda demografik özellikten oluşmakta; kişilik, öz-yeterlik, aile girişimcilik geçmişi ve spor katılım düzeyi gibi kuramsal olarak önemli değişkenler modele dâhil edilmemiştir.

Gelecek araştırmalar için öneriler

Gelecek araştırmaların, bu çalışmanın sınırlılıklarını aşmak üzere birkaç doğrultuda tasarlanması önerilmektedir. Birincisi, birden fazla üniversiteden ve farklı coğrafi bölgelerden olasılıklı örnekleme ile daha büyük örneklemlere ulaşılması, bulguların genellenebilirliğini artıracaktır. İkincisi, sınıf düzeyi ile girişimcilik arasındaki ilişkinin öğrenim süreci boyunca izlendiği boylamsal tasarımlar ve girişimcilik eğitimi müdahalelerinin ön test-son test kontrol gruplu deneysel ya da yarı deneysel desenlerle değerlendirilmesi, nedensel çıkarımlara olanak tanıyacaktır. Üçüncüsü, inovasyon ve girişimcilik ölçeklerinin spor bilimleri öğrencilerinde faktör yapısının ve ayrışma geçerliğinin doğrulayıcı faktör analizi ile test edilmesi gerekmektedir. Dördüncüsü, girişimcilik niyeti, girişimcilik öz-yeterliği, yaratıcılık, dijital yetkinlik, kişilik özellikleri ve spor katılım düzeyi gibi değişkenlerin dâhil edildiği çok değişkenli modeller, yapısal eşitlik modellemesi ve aracılık-düzenleyicilik analizleri, inovasyon ile girişimcilik arasındaki ilişkinin mekanizmalarını açıklayabilir. Beşincisi, antrenörlük, spor yöneticiliği, beden eğitimi öğretmenliği ve rekreasyon gibi bölümler arasındaki farklılıkların incelenmesi, program düzeyinde daha hedefli çıkarımlar sağlayabilir. Son olarak, öğrencilerin girişimcilik ve inovasyona ilişkin deneyim ve algılarını derinlemesine ele alan nitel ve karma yöntemli çalışmalar, nicel bulguların anlamlandırılmasına katkı sağlayacaktır.

Etik beyan

Bu araştırma, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi/Türkiye Etik Kurulu tarafından değerlendirilmiş ve 05.11.2025 tarihli, 2025/11 toplantı numaralı ve GO 2025/2169 karar numaralı etik kurul kararı ile etik açıdan uygun bulunmuştur. Araştırmaya katılım gönüllülük esasına dayandırılmış ve katılımcılar araştırmanın amacı hakkında bilgilendirilmiştir.

Üretken YZ Kullanım Beyanı

ChatGPT (sürüm 5.2) dahil olmak üzere yapay zekâ tabanlı araçlar, bu çalışmada yalnızca dil düzenleme amaçları için, örneğin makalenin gramerini, netliğini ve okunabilirliğini iyileştirmek için kullanılmıştır. Veri analizi, sonuçların yorumlanması veya bilimsel içerik üretimi için hiçbir yapay zekâ aracı kullanılmamıştır.

CRediT yazarlık katkı beyanı

Küçükalpelli F.: Kavramsallaştırma, Metodoloji, Yazılım, Doğrulama, Resmi analiz, Araştırma, Kaynaklar, Veri kürasyonu, Yazım - Orijinal Taslak, Yazım - İnceleme ve Düzenleme, Görselleştirme, Denetim, Fon sağlama; **Varol İ.:** Kavramsallaştırma, Metodoloji, Yazılım, Doğrulama, Resmi analiz, Araştırma, Kaynaklar, Veri kürasyonu, Yazım - Orijinal Taslak, Yazım - İnceleme ve Düzenleme, Görselleştirme, Denetim, Fon sağlama.

Veri kullanılabilirliği

Makul gerekçeler sunulması koşuluyla, araştırma verileri sorumlu yazardan talep edilebilir.

Çıkar çatışması beyanı

Yazarlar, bu makalede bildirilen çalışmayı etkileyebilecek bilinen hiçbir çıkar çatışması veya kişisel ilişki bulunmadığını beyan ederler.

Teşekkür

Bu araştırma, kamu, ticari veya kâr amacı gütmeyen sektörlerdeki herhangi bir fon kuruluşundan özel bir hibe almamıştır.

KAYNAKLAR

Bae, T. J., Qian, S., Miao, C., & Fiet, J. O. (2014). The relationship between entrepreneurship education and entrepreneurial intentions: A meta-analytic review. *Entrepreneurship Theory and Practice, 38*(2), 217–254. [Crossref]

Bilge, H., & Bal, V. (2012). Girişimcilik eğilimi: Celal Bayar Üniversitesi öğrencileri üzerine bir araştırma. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (16), 131–148. https://dergipark.org.tr/tr/pub/sbe/issue/23175/247536

Buyrukoğlu, E., Özdemir, M., & Yurtsever, A. (2023). Examining innovation and entrepreneurship in the sports sector. *Journal of Education and Recreation Patterns, 4*(2), 559–572. [Crossref]

Çermik, F., & Şahin, İ. F. (2015). Sosyal bilgiler öğretmeni adaylarının sosyal girişimcilik özelliklerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Current Research in Education, 1*(2), 76–88.

Doğaner, M., & Altunoğlu, A. E. (2010). Adnan Menderes Üniversitesi Nazilli İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü öğrencilerinin girişimcilik eğilimleri. *Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi, 2*(2), 103–110. https://izlik.org/JA43YC36ME

Drucker, P. F. (1985). *Innovation and entrepreneurship: Practice and principles*. Harper & Row.

Eroğlu, Ş. G., & Avcı, U. (2021). Üniversite öğrencilerinin girişimcilik eğilimleri üzerine boylamsal bir araştırma. *İşletme Araştırmaları Dergisi, 13*(4), 3607–3621. [Crossref]

Fayolle, A., & Gailly, B. (2015). The impact of entrepreneurship education on entrepreneurial attitudes and intention: Hysteresis and persistence. *Journal of Small Business Management, 53*(1), 75–93. [Crossref]

George, D., & Mallery, P. (2010). *SPSS for Windows step by step: A simple guide and reference, 17.0 update* (10th ed.). Pearson.

González-Serrano, M. H., Añó Sanz, V., & González-García, R. J. (2020a). Sustainable sport entrepreneurship and innovation: A bibliometric analysis of this emerging field of research. *Sustainability, 12*(12), 5209. [Crossref]

González-Serrano, M. H., Crespo Hervás, J., Pérez-Campos, C., & Calabuig, F. (2017). The importance of developing the entrepreneurial capacities in sport sciences university students. *International Journal of Sport Policy and Politics, 9*(4), 625–640. [Crossref]

González-Serrano, M. H., González-García, R. J., Carvalho, M. J., & Calabuig, F. (2021). Predicting entrepreneurial intentions of sports sciences students: A cross-cultural approach. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education, 29*, 100322. [Crossref]

González-Serrano, M. H., Jones, P., & Llanos-Contrera, O. (2020b). An overview of sport entrepreneurship field: A bibliometric analysis of the articles published in the Web of Science. *Sport in Society, 23*(2), 296–314. [Crossref]

Hammerschmidt, J., González-Serrano, M. H., Puumalainen, K., & Calabuig, F. (2024). Sport entrepreneurship: The role of innovation and creativity in sport management. *Review of Managerial Science, 18*(11), 3173–3202. [Crossref]

Hammerschmidt, J., Kraus, S., & Jones, P. (2022). Sport entrepreneurship: Definition and conceptualization. *Journal of Small Business Strategy, 32*(2), 1–10. [Crossref]

Jones, P., & Jones, A. (2014). Attitudes of sports development and sports management undergraduate students towards entrepreneurship: A university perspective towards best practice. *Education + Training, 56*(8/9), 716–732. [Crossref]

Karasar, N. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Nobel Yayın Dağıtım.

Karataş, İ. (2018). *Examining the effects of personality traits of physical education and sports college students on their entrepreneurial tendencies: The case of Bartın University* [Yüksek lisans tezi, Bartın Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü].

Kuratko, D. F. (2005). The emergence of entrepreneurship education: Development, trends, and challenges. *Entrepreneurship Theory and Practice, 29*(5), 577–598. [Crossref]

Lara-Bocanegra, A., Bohórquez, M. R., & García-Fernández, J. (2022). Innovation from sport's entrepreneurship and intrapreneurship: Opportunities from a systematic review. *International Journal of Sports Marketing and Sponsorship, 23*(5), 863–880. [Crossref]

Liñán, F., & Fayolle, A. (2015). A systematic literature review on entrepreneurial intentions: Citation, thematic analyses, and research agenda. *International Entrepreneurship and Management Journal, 11*(4), 907–933. [Crossref]

Liu, T., Lipowski, M., Xue, Y., Xiao, T., Liu, H., Xu, R., …et al. (2021). The impact of entrepreneurship education of entrepreneurs on the entrepreneurial psychology of sports majors from the perspective of pedagogy. *Frontiers in Psychology, 12*, 727831. [Crossref]

Martin, B. C., McNally, J. J., & Kay, M. J. (2013). Examining the formation of human capital in entrepreneurship: A meta-analysis of entrepreneurship education outcomes. *Journal of Business Venturing, 28*(2), 211–224. [Crossref]

Mohammadkazemi, R., Rasekh, N., & Navid, M. (2016). The effect of entrepreneurial competencies on innovation: A case study of professional sport clubs. *International Business Research, 9*(11), 57–64. [Crossref]

Nabi, G., Liñán, F., Fayolle, A., Krueger, N., & Walmsley, A. (2017). The impact of entrepreneurship education in higher education: A systematic review and research agenda. *Academy of Management Learning & Education, 16*(2), 277–299. [Crossref]

Naktiyok, A. (2004). *İç girişimcilik*. Beta Basım Yayım.

OECD/Eurostat. (2018). *Oslo Manual 2018: Guidelines for collecting, reporting and using data on innovation* (4th ed.). OECD Publishing. [Crossref]

Pellegrini, M. M., Rialti, R., Marzi, G., & Caputo, A. (2020). Sport entrepreneurship: A synthesis of existing literature and future perspectives. *International Entrepreneurship and Management Journal, 16*(3), 795–826. [Crossref]

Podsakoff, P. M., MacKenzie, S. B., Lee, J.-Y., & Podsakoff, N. P. (2003). Common method biases in behavioral research: A critical review of the literature and recommended remedies. *Journal of Applied Psychology, 88*(5), 879–903. [Crossref]

Poggesi, S., Mari, M., & De Vita, L. (2016). What's new in female entrepreneurship research? Answers from the literature. *International Entrepreneurship and Management Journal, 12*(3), 735–764. [Crossref]

Raposo, M., & do Paço, A. (2011). Entrepreneurship education: Relationship between education and entrepreneurial activity. *Psicothema, 23*(3), 453–457.

Ratten, V. (2011a). Sport-based entrepreneurship: Towards a new theory of entrepreneurship and sport management. *International Entrepreneurship and Management Journal, 7*(1), 57–69. [Crossref]

Ratten, V. (2011b). International sports management: Current trends and future developments. *Thunderbird International Business Review, 53*(6), 679–686. [Crossref]

Schumpeter, J. A. (1934). *The theory of economic development: An inquiry into profits, capital, credit, interest, and the business cycle*. Harvard University Press.

Shane, S., & Venkataraman, S. (2000). The promise of entrepreneurship as a field of research. *Academy of Management Review, 25*(1), 217–226. [Crossref]

Shinnar, R. S., Giacomin, O., & Janssen, F. (2012). Entrepreneurial perceptions and intentions: The role of gender and culture. *Entrepreneurship Theory and Practice, 36*(3), 465–493. [Crossref]

Shinnar, R., Pruett, M., & Toney, B. (2009). Entrepreneurship education: Attitudes across campus. *Journal of Education for Business, 84*(3), 151–159. [Crossref]

Souitaris, V., Zerbinati, S., & Al-Laham, A. (2007). Do entrepreneurship programmes raise entrepreneurial intention of science and engineering students? The effect of learning, inspiration and resources. *Journal of Business Venturing, 22*(4), 566–591. [Crossref]

Tekin, M., Etlioğlu, M., & Tekin, E. (2018). Kamu kurumlarında inovasyon ve girişimcilik [Innovation and entrepreneurship in public institutions]. *Journal of Academic Value Studies, 4*(18), 111–130. [Crossref]

Tjønndal, A. (2017). Sport innovation: Developing a typology. *European Journal for Sport and Society, 14*(4), 291–310. [Crossref]

Uddin, M. A., Mohammad, S., & Hammami, S. (2016). Influence of demographic factors on the entrepreneurial intentions of university students in Oman. *Investment Management and Financial Innovations, 13*(1-1), 215–220. [Crossref]

Wilson, F., Kickul, J., & Marlino, D. (2007). Gender, entrepreneurial self-efficacy, and entrepreneurial career intentions: Implications for entrepreneurship education. *Entrepreneurship Theory and Practice, 31*(3), 387–406. [Crossref]

Yapar, İ. (2015). *The importance of innovation and innovation in SMEs: The case of Kayseri province* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü].

Yılmaz, E., & Sünbül, A. M. (2009). Üniversite öğrencilerine yönelik girişimcilik ölçeğinin geliştirilmesi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 21*, 195–203. https://izlik.org/JA63GU95JL

Zhao, H., Seibert, S. E., & Hills, G. E. (2005). The mediating role of self-efficacy in the development of entrepreneurial intentions. *Journal of Applied Psychology, 90*(6), 1265–1272. [Crossref]

Sorumluluk Reddi/Yayıncı Notu: Bu yayında yer alan tüm görüş, değerlendirme, yorum, veri, bulgu ve beyanlar yalnızca ilgili yazar(lar)a ve katkı sunan kişi(ler)e aittir. Söz konusu içerikler, Red & River Publications'ın, editörlerin, yayın kurulu üyelerinin veya bağlı kuruluşların görüşlerini zorunlu olarak yansıtmaz. Red & River Publications ve editörler, yayımlanan içerikte belirtilen fikir, yöntem, uygulama, talimat, ürün veya hizmetlerin kullanımından doğabilecek doğrudan ya da dolaylı zararlar; kişisel yaralanmalar; maddi kayıplar; hak ihlalleri veya diğer olumsuz sonuçlardan sorumlu tutulamaz. Yayımlanan çalışmaların bilimsel doğruluğu, özgünlüğü, etik uygunluğu, yasal sorumluluğu ve üçüncü kişilere ait hakların gözetilmesi tamamen yazar(lar)ın sorumluluğundadır.